

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 61/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. Š., bytom V., zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., ktorou namietala porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie a na prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10 C 269/1999, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Š. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 13. februára 2006 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 16. februára 2006, označeným ako „*Sťažnosť*“ M. Š., bytom V. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpená advokátkou JUDr. O. S., P., namieta porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie a na prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 269/1999.

Sťažovateľka navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie vyššie označeného základného práva. Ďalej požaduje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 500 000 Sk.

Zo sťažnosti vyplýva, že na základe žaloby Bytového podniku N. sa voči sťažovateľke vedie konanie o zaplatenie nedoplatku na nájomnom vo výške 900 613,74 Sk. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 10 C 269/1999 z 9. decembra 2005 bola sťažovateľka zaviazaná zaplatiť 482 230 Sk s úrokmi z omeškania, pričom vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Rozsudok okresného súdu bol sťažovateľke doručený 20. decembra 2005. Práve voči tomuto rozsudku podáva sťažovateľka v zákonnej dvojmesačnej lehote sťažnosť ústavnému súdu. Okresný súd porušil svojím postupom označené základné právo sťažovateľky, lebo napriek ospravedlneniu právnej zástupkyne sťažovateľky súd neodročil pojednávanie určené na 9. december 2005 a konal a rozhodol v neprítomnosti sťažovateľky a jej zástupkyne.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv lebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu pred porušením základných práv a slobôd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a základných slobôd nerozhoduje iný súd.

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd rozhodol ako súd prvého stupňa rozsudkom z 9. decembra 2005, ktorý jej bol doručený 20. decembra 2005. Hoci sťažovateľka rozsudok okresného súdu ústavnému súdu nepredložila (a to aj napriek tomu, že je zastúpená advokátkou ako kvalifikovanou právnou zástupkyňou), nemôžu byť nijaké pochybnosti o tom, že proti tomuto rozsudku bolo prípustné podať v zákonnej lehote odvolanie ako riadny opravný prostriedok. To zároveň znamená, že právomoc poskytnúť ochranu označenému základnému právu sťažovateľky prináleží krajskému súdu ako odvolaciemu súdu. Tým je súčasne vylúčená podľa zásady subsidiarity právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2006